

1

"Ο μικρός Νικόλας"

Ένας Νικόλας, παλιός μου μαθητής, ένας ακόμη Νικόλας -μικρούλης- γιος ενός ακόμη πιο παλιού μαθητή μου και μία νέα διαδρομή στον Παρνασσό.

Σκαρφαλώνω και φοβάμαι, σκαρφαλώνω και μέσα μου βρίζω. Η διαδρομή είναι ασφαλισμένη λάθος. Καλά που δίπλα μου κρέμεται ακόμη το σταθερό σχοινί με τη βοήθεια του οποίου την καρφώσαμε. Βρισκόμαστε σε ένα νέο σπορ πεδίο στον Παρνασσό, πάνω από τη Μαριολάτα. Και εγώ βρίσκω ασφάλειες εκεί που δεν τις χρειάζομαι και ζορίζομαι χωρίς ασφάλεια εκεί που θα έπρεπε να περνάω το σχοινί μου.

Τραβιέμαι όπως-όπως από το σταθερό σχοινί και γκρινιάζω στο Νικόλα που πριν από λίγο "σημάδεψε" τα σημεία που έπρεπε να μπουν οι ασφάλειες και στη συνέχεια τις τοποθέτησε. Στο Νικόλα που από παιδάκι ξεκίνησε μαζί μου αναρρίχηση, συνεχίζει με πάθος να σκαρφαλώνει και μάλιστα του αρέσει να καρφώνει και να συμμετέχει σε άνοιγμα νέων διαδρομών.

Βγαίνω πάνω κακόν κακώς και μπαίνω στο ρελέ. Ενώ ο Νικόλας με κατεβάζει χαζεύω τη διαδρομή από πάνω. Ή είναι πολύ δύσκολη για μένα, ή είναι κακά ασφαλισμένη. Η νύχτα πέφτει. Οι αλλαγές στην ασφάλιση και η ολοκλήρωση της διαδρομής αναβάλλεται επ' αόριστον. Έτσι, κατεβαίνω αλλά αφήνω το σταθερό σχοινί για όταν ξανάρθουμε. Ένα παλιό, μωβ σχοινί.

ΤΟΥ
Τζώρτζη Μηλιά *

Πράγματι, τρεις μήνες αργότερα, είμαστε πάλι στο πεδίο με το Δημήτρη Τιτόπουλο και το Στέλιο Σιβισιδή. Το σχοινί δεν είναι πια μωβ, έχει ξεβάψει από τον ήλιο, τα βράχια όμως είναι πάντα εδώ και η πλάκα στην οποία κινείται η διαδρομή μοιάζει υπέροχη. Ο Τιτόπουλος πάει πρώτος, ανεβαίνει, σημειώνει τις απαραίτητες αλλαγές και διορθώνει τις ασφάλειες. Πράγματι, τρεις πλακέτες ακυρώνονται και μπαίνουν σε άλλη θέση ενώ προστίθεται και μία νέα. Η εμπειρία του Τιτόπουλου διορθώνει τα πράγματα και η διαδρομή είναι έτοιμη και πλέον ασφαλής.

Στη συνέχεια ο Στέλιος με ασφαρίζει για να τη δοκιμάσω επικεφαλής. Ο Στέλιος, που, 25 χρόνια πριν, μαθητής πρώτης λυκείου τότε, ήταν ο πρώτος μαθητής που με πλησίασε στο σχολείο δηλώνοντας ενδιαφέρον για την ορειβασία και το βουνό. Εγώ, τότε νεαρός καθηγητής, βρήκα ένα κεφάλτο παθιασμένο έφηβο τον οποίο έπαιρνα μαζί μου πλέον σε βουνά και βράχια. Έγινε λοιπόν ο Στέλιος ένας από τους πυρήνες των μαθητικών ορειβατικών ομάδων της εποχής εκείνης, τέλη δεκαετίας του '80 και δεκαετία του

2

3

'90, με τις οποίες κάναμε πολήμερες αναβάσεις στον Όλυμπο, την Αστράκα, τα Άγραφα, την Γκιώνα, τα Βαρδούσια και τη Δίρφη, αναρρίχηση στην Αττική και τη Βαράσοβα καθώς και τις πρώτες σχολές καγιάκ στο Βοϊδομάτι και τον Εύηνο, κάτι κυριολεκτικά πρωτοποριακό και επαναστατικό για την εποχή εκείνη.

Τώρα, ο Στέλιος κοντεύει 40 χρονών και με ασφαλίζει. Η πλάκα είναι όμορφη και η αναρρίχηση με πάει πολλά χρόνια πίσω, όταν ο Στέλιος 16 χρονών με ασφάλιζε στο Φλαμπούρι και στη Βαρυμπόμπη. Τώρα είναι και αυτός μπαμπάς, η κόρη του, η Μαρία είναι 8 χρονών και ο γιος του είναι τριών. Και τον λένε και αυτόν Νικόλα. "Ο μικρός Νικόλας" λοιπόν, μία πλάκα 25 μέτρων, δυσκολίας 6b στην ορθοπλαγιά πάνω από τη Μαριολάτα, στις βόρειες πλαγιές του Παρνασσού. Για τους δύο αυτούς Νικόλας που με κάνουν να νιώθω λίγο αναρριχητικός μπαμπάς και λίγο αναρριχητικός παππούς. Και οι δύο αληθινόι. Ο ένας που ασφάλισε αρχικά λάθος τη διαδρομή και με έκανε να γκρινιάζω και ο άλλος, ο μικρός, που λίγο μετά του λέμε ότι βαφτίσαμε μία διαδρομή με το όνομά του και γελάει. Δεν καταλαβαίνει τι του λέμε, μας βλέπει όμως χαρούμενους, νοιώθει ότι κάτι καλό συμβαίνει και γελάει.

1. Ο Στέλιος Σιβισίδης, πρόσφατα στη Βαρυμπόμπη με τα παιδιά του. Στα ίδια αυτά βράχια, στο Λιάγκο, όπου έκανε τα πρώτα του αναρριχητικά βήματα το 1987, ως μαθητής μου στα εκπαιδευτήρια Κωστέα-Γειτονα.

2. Ο άλλος Νικόλας στον Παρνασσό, σε σχολή μέσου επιπέδου ενώ εξασκείται στο να φτιάχνει ισοσταθμισμένα ρελέ. Φοβερή σύμπτωση όχι μόνο το ίδιο όνομα αλλά και το ίδιο κράνος!

3. Ο μικρός "μικρός Νικόλας" φοράει το κράνος του μπαμπά του.

4. Το 1987, Ο Στέλιος Σιβισίδης, μαθητής μου της Α Λυκείου τότε, σκαρφαλώνει το χαρακτηριστικό δίδρο του Φιλοπάπου.

4

* Ο Τζώρτζης Μηλιάς είναι εκπαιδευτικός (χημικός), προπονητής ορειβασίας, οδηγός βουνού και ένας από τους δημιουργούς της MILIAS CAMPS, μίας εταιρίας που σχεδιάζει και πραγματοποιεί προγράμματα και δραστηριότητες στη φύση για παιδιά και νέους (τηλ/φαξ: 210 6015601, www.miliascamps.gr, e-mail: milias@otenet.gr).

Σίωο στη φύση στον Παρνασσό

✓ Σε κτήμα στους πρόποδες του Παρνασσού, βρίσκεται η βάση μας, το **MILIAS CAMPS VILLAGE**. Ένα συγκρότημα που περιλαμβάνει σπτάκια για 2-6 άτομα, το καθένα με το δικό του τζάκι, καθώς και club house με αίθουσες για πρωινό, παιχνίδια, προβολές και μαθήματα, μόλις 30 λεπτά από το χιονοδρομικό.

✓ Ακόμη, στο κτήμα υπάρχουν πισίνα, πίστα αναρρίχησης, πίστα για mountain bike και downhill, πινγκ-πονγκ και πεδίο τοξοβολίας. Από 16 ευρώ το άτομο με πρωινό.

Πρόγραμμα Φθινοπώρου και Χειμώνα

- Αναρρίχηση και ποδήλατο για παιδιά τις Κυριακές
- Σχολή αναρρίχησης ενηλίκων (τα Σαββατοκύριακα του Νοεμβρίου)
- Σκι στις Άλπεις 23-30/12 για ενήλικες και παιδιά
- Σκι στον Παρνασσό για παιδιά στις σχολικές διακοπές (28-29/12 και 2-4/01)
- Σαββατοκύριακα για σκι στον Παρνασσό για παιδιά και μεγάλους.

Υπεύθυνοι οι εκπαιδευτικοί και τ. πρωταθλητές του σκι

- Τζώρτζης Μηλιάς, οδηγός βουνού

- Ιών Μηλιάς, καθηγητής φυσικής αγωγής

Παρνασσός, Γραδιά 33057

MILIAS CAMPS Ε.Π.Ε.: Αντάρσεν 14, Αθήνα 11525

τηλ/φαξ: 210 6015601, 22650 91620

e-mail: milias@otenet.gr, website: www.miliascamps.gr